

тѣлата на по-близки разстояния, тѣхното движение се намалява, и тѣ увеличаватъ своята тяжест; когато пѣкъ вътрѣшното движение на частиците се увеличава, тѣлата ставатъ по леки. Ето защо въ разумния животъ се изисква бѣрза мисъль, както и бѣрза, но разумна смѣна въ чувствата.

И тѣй, разумниятъ животъ, който изтича отъ Духа, се е проявявалъ много пѫти въ свѣта но тѣй както свѣтътъ днесъ се развива, това показва, че цѣлата слѣнчева система е навлѣзла въ нова зона на Духа. Това навлизане е станало отъ 914 година на 20 вѣкъ. По този начинъ и Земята е навлѣзла въ тази зона. Че дѣйствително Земята е навлѣзла въ една нова зона, въ една нова фаза на съчетание съ слѣнцето, това нѣщо ще се докаже най много слѣдъ 1—2 вѣка отъ тогавашнитѣ учени хора. Понеже сѫществата на слѣнцето сѫ много по-напрѣднали отъ хората на Земята, това нѣщо указва извѣстно влияние върху нашата земя. Или съ други думи казано: ние сме навлѣзли въ врѣзка съ една дѣвствена материя и затова очакваме възкресение. Ето защо онѣзи хора, които сѫ готови за това врѣме, ще възприематъ този жизненъ елексиръ и ще възкрѣснатъ, а онѣзи, които не сѫ готови, ще заспятъ и ще чакатъ още хиляди години за новитѣ условия, които ще дойдатъ въ бѫдеще. Този новъ Духъ индуистъ наричатъ Брама; окултистътъ го наричатъ Адамъ Кадмонъ, или голѣмиятъ, козмическийтъ човѣкъ, а евреитъ го наричатъ Иехова. Съврѣменнитѣ учени подъ думата «Духъ» разбираятъ «неовитализма», т. е. живата природа. Туй, което се проявява отъ Духа, единиятъ му полюсъ е висшата интелигентностъ на човѣка, която засѣгатъ съврѣменнитѣ учени хора. Тази интелигентностъ се проявява въ една малка частъ на